

עם ישראל ביקשו שמשו רבינו ידבר אליהם בחינת המלכות ולא הקב"ה
מבחינת ז"א

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (דברים ה) **קָרַב אֶתָּה וּשְׁמַע וְגו'.**
תָּא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְיְהִיבַת אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל
בא וראה בשעה שניתנה התורה לישראל, **בְּלָהוֹן קוֹלוֹת אֲשַׁתְּכָחוּ** כל
הקולות נמצאו ונזמנו לנתינת התורה יחד, גם של השבעה ספירות וגם של הבינה שהיא קול
הכולל כל הקולות קול גדול ולא יסף. **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל**
בוֹרְסֵיִיא וקוב"ה בחינת ז"א ישב על כסא מלכותו, **וְדָא מְגוֹ דְדָא אֶתְחַזִּי**
וקול הספירה העליונה היה מתגלה דרך הספירה שתחתיה, **וּמְלוּלָא דְדָא נְפִיק**
מְגוֹ עֲלָאָה דְעֵלְיָה והדיבור של הספירה התחתונה יצא מאותו הקול של הספירה
העליונה שעליה, **וְדָא הוּא רְזָא דְכְּתִיב** וזהו סוד הכתוב, (דברים ה)
פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר דהיינו שפנים העליונות דברו
בפנים שתחתיהם עם עם ישראל, **מִתּוֹךְ הָאֵשׁ דְּמְלוּלָא נִפְקָא וּמְלִיל**
מְגוֹ אִשָּׁא וְשִׁלְהוּבָא ומה שכתוב מתוך האש פירושו שהדיבור היה יוצא ומדבר
מתוך אש ושלחבת הגבורה של ז"א, **דְּדַחִי לִיָּה לְבַר בְּדַפִּיקוּ דְרוּחָא**
וּמִיָּיא כי הגבורה היתה דוחה את הדיבור לחוץ על ידי הדפיקה של רוח התפארת ומי
החסד, **דִּיְהִבִּין חֵילָא** כי הרוח והמים הם הנותנים כח להוציא הקול כי הם עיקר
הברת הקול. **דְּאִשָּׁא וְרוּחָא וּמִיָּיא, מְגוֹ שׁוֹפֵר, דְּאִיהוּ כְּלִיל**
לְכֻלָּהוּ נְפִיק. כי אש רוח ומים שהם סוד החג"ת יצאו מהבינה שהיא סוד השופר
והיא הכוללת את כולם וממנה יצא הקול אליהם **וְיִשְׂרָאֵל אֶתְרַחִיקוּ**

מִדְּחִילוֹ דָּא ועם ישראל כששמעו את הקול התרחקו מיראת הגבורה וּבְגִין כֶּךָ
 ולכן אמרו למשה רבנו **וְאֵת הַדִּבָּר אֵלֵינוּ, לֹא בְעֵינֵן בְּתוֹקָפָא**
עֲלָאָה דְלַעֲיָלָא אין אנו רוצים לשמוע קול התוקף והגבורה של ז"א, **אֲלָא**
מֵאַתָּר דְּנוֹקְבָא וְלֹא יְהִיר אלא אנו רוצים לשמוע ממקום המלכות שהיא
 דינא רפיא ולכן **וְאֵת הַדִּבָּר אֵלֵינוּ וְגו'** ממקום המלכות שהיא נקבה.

עם ישראל טעו בכך שהתרחקו והחלישו כוחו של משה ושל ז"א
אָמַר מֹשֶׁה וְדָאֵי חֲלִשְׁתּוֹן חֵילָא דִּילִי אמר להם משה רבנו ודאי
 על ידי בקשתכם החלשתי את כוחי שתשש כנקבה כי כח נשיא הדור הוא לפי
 כח הדור וכיון שהם נחלשו תשש גם כוחו של משה, **חֲלִשְׁתּוֹן חֵילָא אַחֲרָא**
 אבל גם החלשתי כח אחר והוא כוחו של ז"א, **דְּאֵלְמָלָא לֹא אֶתְרַחֲקוּ**
יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׁמְעוּן כָּל (דף רס"א ע"ב) **הָהִיא מְלָה כִּד בְּקַדְמִיתָא**
 כי אם לא היו מתרחקים ישראל והיו שומעים את שאר הדברות מז"א כמו את שתי הדברות
 הראשונות, **לֹא הָוָה יְכִיל עֲלֵמָא לְמַהוּי חָרִיב לְבַתָּר, וְאֵינּוֹן**
הָוּוּ קַיִימִין לְדָרִי דָּרִין היה העולם מתנהג על ידי עץ החיים דז"א ולא היה
 יכול להחרב ועם ישראל היו דבקים בעץ החיים והיו קיימים לדורי דורות.

הקב"ה ציוה לעם ישראל שובו לכם לאהליכם כי רציתם להיות דבוקים במלכות
 ולא בז"א עין החיים

דִּהָא בְּשַׁעְתָּא קַדְמִיתָא מִיתוּ. כי בשעה ראשונה כאשר שמעו את
 הדברות הראשונות פרחו נשמתם ומתו **מֵאֵי טַעְמָא** ומה הטעם שהיו

צריכים קודם למות. בְּגִין דְּהָכִי אֶצְטְרִיד, דְּהָא אֵילָנָא דְּמוֹתָא
 גְּרִים לפי שהיה צריך כך לברר ולהסיר מהם זוהמת הנחש שנדבק בהם על ידי אכילת
 עץ הדעת טוב ורע הנקרא עץ המוות. לְבַתָּר דְּחֵיו וְקָמוּ וְקָא סָגוּ לאחר
 שחזרו לתחיה וקמו ונתגדלו במעלתם, וּבַעַא קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּא
 לְאֵעְלָא לֹון לְאֵילָנָא דְּחֵיו, דְּקָאִים עַל הַהוּא אֵילָנָא
 דְּמוֹתָא, בְּגִין לְמַהּוֹי קֵיימִין לְעֵלְמִין ורצה הקב"ה להעלות אותם
 לאילן החיים שיהיו מושרשים בז"א העומד מעל אילן המוות שהיא בחינת המלכות כדי
 שיהיו קיימים לעולם, אֶתְרַחַק וְלֹא בַעֲוִן עם ישראל התרחקו ולא רצו לעלות
 לז"א, בְּדִין אֶתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְּמִשָּׁה עֲלֵיהוּ, וְאֶתְחַלֵּשׁ
 חֵילָא אַחֲרָא אז נחלש כחו של משה רבינו ונחלש גם כוחו של ז"א. אֶמַר
 קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּא, אֲנָא בַעֲיִנָּא לְקֵיימָא לְכוּ בְּאֶתְרָ
 עֲלָאָה, וְלֹאֶתְדַבְּקָא בְּחַיִּים אמר להם הקב"ה אני רציתי להעמיד אתכם
 במקום העליון להשריש אתכם בז"א שתדבקו בעץ החיים, אֶתוֹן בַּעֲיִתוֹן אֶתְרָ
 דְּנוֹקְבָא שְׂרִיא אתם רציתם להיות מקושרים במקום המלכות. וּבְגִין כִּדָּ
 ולכן אמר הקב"ה למשה, לֵךְ אֲמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לֵאחֵיכֶם וְגו'. כֹּל חָד
 יְהֵךְ לְנוֹקְבֵיהּ, וְיִתְיַחַד בֵּיהּ כיון שאינכם רוצים להיות מושרשים בז"א
 ולהתייחד עם השכינה לכן שובו לאהליכם להתייחד בנשותיכם.

עם ישראל שהתרחקו התכוונו לטובה ולכן לא נענשו

וְעַם כָּל דָּא, כִּיּוֹן דִּישְׁרָאֵל לָא עֲבָדוּ, אֶלָּא בְדַחִילוּ

עֲלָאָה דְהָהּ עֲלֵייהוּ ועם כל זה כיון שלא עשו את זה ישראל מזלזל

אלא מהפחד הגדול שהיה עליהם מאימת גבורה דז"א לכן נחשב להם לשבח, לָא

אֶתְמַר עֲלֵייהוּ אֶלָּא ולא נאמר עליהם עונש אלא מִי יִתֵּן וְהָיָה

לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לִירָאָה אוֹתִי וְגו'. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, כָּל מֵאן

דְעֵבִיד מְלָה, וְלָבָא וְרַעוּתִיהָ לָא שְׂוִי לְסִטְרָא בִישָׂא מִכָּאן

למדנו שכל מי שעושה דבר עבירה אבל לא התכוין בליבו ורצונו להרע ולא התכוין לחטא,

אָף עַל גַּב דְאִיהוּ בִישׁ, הוֹאִיל וְלָא עֲבִיד בְּרַעוּתָא,

עוֹנְשָׂא לָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ אע"פ שחטא הואיל ולא עשה ברצון אינו נענש על

כך. וְלָא כְבֵר נָשׁ אֶחָרָא ואינו כאדם אחר שיעשה את אותו המעשה ויענש

כיון שזה התכוין וזה לא התכוין. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא דְאִין לֵיהּ

לְבִישׁ ולכן אין הקב"ה דן אותו לרע.

משה זכה למדרגות עליונות ועלה לעולם הז"א

וְאֶתְהָ פַּה עֵמוּד עֲמָדִי במקום ז"א ואז נעשה משה בעלה דמטרוניתא.

(דברים ה) מִהֲכָא, אֶתְפָּרֵשׁ מִכָּל וְכָל, מְאֶתְתִיָּהּ וּמִכָּאן

ואילך פרש משה מכל וכל מאשתו הגשמית, וְאֶתְדַבֵּק וְאֶסְתַּלֵּק בְּאֶתְרַ

אֶחָרָא דְדְכוּרָא, וְלָא בְנוּקְבָא וּנְתַדְבֵּק וּנְתַעֲלָה מִמְקוּם הַמַּלְכוּת לִמְקוּם

אחר לעולם הזכר שהוא ז"א ולא נשאר בעולם הנקבה שהיא המלכות. וְזָבָא

חֹלְקָא דְמוֹשֶׁה נְבִיאָהּ מְהִימְנָא, דְזוּכָה לְדַרְגִין עֲלָאִין,

הלימוד היומני